जगदंतकोमृत्युःतस्याप्यंतकंशूलम् घोषयंतिशब्दंकुर्वंतीतिघोषणानिनूपुरादीनिभूषणानियययोस्तावंघ्रीयस्यसः ॥ ६ ॥ ककुभिदिशितमोनभव तिकिंतुरजइतिज्ञात्वाहुः रजएततूकुतोऽभूत् दध्युःचिंतयामासुः ॥७॥ हेत्वंतरासंभवेनौत्पातिकंकल्पयंति वाताइति दस्यूनामभावेहेतुःप्राचीनबर्हि स्तदानींतनोराजाजीवतीतिनकाल्यंतेनशीघ्रंनीयंते ॥८॥ प्रसूतिर्दक्षपत्नी सामिश्रामुख्यायासाम् विपाकःफलम् पश्यंतीनामिति तस्याहुःस्वाधि क्येहेतुः अवदध्यौ अवज्ञातवान् अनागामनागसम् ॥९॥ नचेदंसुताऽवज्ञामात्रंकिंतुरुद्रावज्ञानंच अतोनास्यभद्रंभविष्यतीत्याहुः यस्त्विति द्वाभ्या म् व्युप्तोविकीर्णोजटाकलापोयस्य स्वशूलस्यसूच्यामग्रेअर्पिताः प्रोताःदिग्गजेंद्रायस्यउदितान्युन्नमितानि अस्त्राणियैस्ते दोषोबाहवएवध्वजा

अन्वीयमानःसहरुद्रपार्षदैर्भृशंनदद्भिर्व्यनदत्सुभैरवम् ॥ उद्यम्यशूलंजगदंतकांतकंसंप्राद्रवत् घोषणभू षणांघ्रिः ॥ ६ ॥ अथर्त्विजोयजमानःसदस्याःककुभ्युदीच्यांप्रसमीक्ष्यरेणुम् ॥ तमःकिमेतत्कुतएतद्रजोऽ भूदितिद्विजाद्विजपत्न्यश्चदध्युः ॥ ७ ॥ वातानवांतिनहिसंतिदस्यवःप्राचीनबर्हिर्जीवतिहोग्रदंडः ॥ गावोन काल्यंतइदंकुतोरजोलोकोऽधुनाकिंप्रलयायकल्पते ॥ ८ ॥ प्रसूतिमिश्राःस्त्रियउद्विग्नचित्ताऊचुर्विपाकोव जिनस्यैषतस्य ॥ यत्पश्यंतीनांदुहितॄणांप्रजेशःसुतांसतीमवदध्यावनागाम् ॥ ९ ॥ यस्त्वंतकालेव्युप्तजटा कलापःस्वशूलसूच्यर्पितदिग्गजेंद्रः ॥ वितत्यनृत्यत्युदितास्त्रदोर्ध्वजानुच्चाट्टहासस्तनयित्नुभिन्नदिक् ॥ १० ॥ अमर्षयित्वातमसत्यतेजसंमन्युप्लुतंदुर्विषहंभ्रुकुट्या ॥ करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणंस्यात्स्वस्तिकिंकोपयतो विधातुः ॥ ११ ॥ बद्धेवमुद्विग्नदृशोच्यमानेजनेनदक्षस्यमखेमहात्मनः ॥ उत्पेतुरुत्पाततमाःसहस्रशोभ यावहादिविभूमौचपर्यक् ॥ १२ ॥

स्तान्वितत्यहर्षेणनृत्यति उच्चःअट्टहासः कठोरोहासएवस्तनयित्नु र्गर्जितंतेन भिन्नाविदीर्णादिशोयेनसः ॥ १० ॥ अमर्षयित्वा असहनयुक्तंकृत्वामन्युप्लुतंक्रोधव्याप्तम् उदस्तः विक्षिप्तोभागणोनक्षत्रसंघोयेन पुनश्च तंकोपयतोविधातुरपिकिंस्वस्तिस्यान्नस्यादेव काऽन्यस्यकथा ॥ ११ ॥ उद्विग्नाप्रचलितादृक्यस्य तेनजनेनबद्धयथाभवत्येवमुच्यमानेसति उत्पा ततमाः महोत्पाताउत्थिताः पर्यक्सर्वतश्च कथंभूताः महात्मनोऽपिदक्षस्यभयावहाः ॥ १२ ॥